

og det er da navnlig for at meddele, at jeg agter til 3dje Behandling at stille et Vædringsforslag, som vil sætte det ærede Ting i Stand til at stemme paa en saadan Maade, at Søndagsjagten fremdeles vil være tilladt, hvorimod Nattejagten kun vil være tilladt 2 Timer efter Solens Nedgang og 1 Time før dens Opgang, altsaa ikke i de midterste egentlige Nattetimer. Hvorfor jeg ønsker denne Ordning, behøver jeg ikke nærmere at motivere; det har jeg tilstrækkeligt forklaret i Gaar, men at jeg vil stille Vædringsforslaget er begrundet paa, at man, saaledes som Sagen foreligger til 2den Behandling, ikke vil kunne stemme for Vædringsforslaget Nr. 19 uden samtidig dermed at forbyde Søndagsjagten, og det ønsker jeg ikke at være med til. Jeg maa derfor, som jeg allerede bemærkede i Gaar, afholde mig fra Stemmegivning om de 2 Vædringsforslag under Nr. 18 og 19. Søvrigt skal jeg ganske kort anbefale det ærede Ting at stemme for alle de af det samlede Udvalg stillede Vædringsforslag, men imod de af nogle ærede Medlemmer af Udvalget stillede Vædringsforslag under Nr. 4 og Nr. 15. Muligvis vil jeg ogsaa stille et Vædringsforslag til 3dje Behandling, hvorved Straffen for Krybskytteri paa Søn- og Helligdage skærpes paa samme Vis, som den nu foreslaas skærpet for Krybskytteri om Natten — dog selvfølgelig kun, hvis Stillingen bliver en saadan, at Jagt om Søndagen tillades.

Lohmann: Skønt jeg meget vel indser, at det vil føre for vidt, hvis hvert enkelt Medlem skulde tage Ordet for at begrunde sin Afstemning, har jeg dog ikke kunnet undlade at bede Formanden om Ordet, for ganske kort at begrunde den Afstemning, som nu forestaar. Det foreliggende Lovforslag har interesseret Befolkningen meget, hvad der jo er temmelig let forstaaeligt, og det kan skønnes deraf, at der er rettet en Mængde Henvendelser derom, ikke blot til Udvalget, men til enhver især af de enkelte Medlemmer. Det er let forstaaeligt, at Lovforslaget har interesseret Befolkningen; thi det berører jo et for adskillige Samfundslag ikke saa ganske uvigtigt Bierhverv og en stor Del Menneskers Adspredelser og Fornøjelser, og det vide vi jo nok, at saadan ere nu en Gang Menneskenes Børn, at er der noget, de tage Bære paa, er det deres Adspredelser og Fornøjelser. Men af de Ting, der have fremkaldt denne Interesse fra Befolkningens Side for Lovforslaget, er der navnlig 3 Ting, som særlig optage Befolkningen, og det er Spørgsmaalene om Søn-

dagsjagt, Nattejagt og Jagttegn, og jeg skal derfor tillade mig at udtale mig ganske kort om hvert af disse 3 Spørgsmaal; siden vil jeg ogsaa bede om Lov til at udtale mig kort om det sidste Vædringsforslag under Nr. 65. Hvad nu selve Søndagsjagten angaar, tror jeg ikke, det ret vel kan begrundes at forbyde den. Jeg mener, at vor Lovgivning i det hele faare lidt stærmer om Søndagsfreden. Jeg mener, at den tillader endogsaa støjende Forlystelser om Søndagen i saa stor Stil, at de vel ere egnede til at forvandle Søndagen til Søgnedag, og vi trænge derfor haade lovmæssigt og moralist til Principper, hvorefter vi kunne begrunde Nægtelsen af Søndagsjagten. Derimod indser jeg meget godt, at der fra et Sægerstandpunkt kan rejses visse Indvendinger mod Søndagsjagten; det er let forstaaeligt. Men jeg mener ikke, at disse Indvendinger kunne veje op mod de Hensyn, vi skyldte de Dele af Befolkningen, navnlig Rystbeboerne, som have en Viindtægt ved Søndagsjagten, og de mange Mennesker, som, efter at have arbejdet de seks Dage i Ugen, forfriste sig paa en god og smukt Maade ved at strejse rundt Søndag Morgen med Bøsten paa Rasken gennem Mark og Skov. Derimod er jeg mere tvivlraadig med Hensyn til Spørgsmaalet om Nattejagt. Jeg var oprindeligt mest stemt for at have stemt for et Mindretals Vædringsforslag under Nr. 19, som gaar ud paa at bestemme Nattejagten saaledes, at hertil ikke henregnes Jagt 2 Timer efter Solnedgang, og 1 Time før Solens Opgang; men da man ikke kan stemme for dette Vædringsforslag uden med det samme at stemme mod Søndagsjagten, kan jeg altsaa ikke stemme for det. Jeg behøver jo ikke, efter at den sidste ærede Taler (D. Scavenius) har talt, at opfordre Udvalget til at tage denne Sag op til fornøjet Overvejelse og komme med Vædringsforslag i en bedre Form. Hvad Spørgsmaalet om Jagttegn angaar, mener jeg ikke, det er heldigt, at vi bebyrde Befolkningen med den Udgift, det er at skulle erhverve sig Jagttegn, og jeg mener heller ikke, det er værd, at vi indføre de Forrettigheder, som kunne erhverves for usselige 10 Kr. Jeg tror, en saadan Bestemmelse vil vække Misstemning i Befolkningen. Jeg glæder mig derfor ogsaa ved, at Udvalget er entigt om at foreslaa, at hele Lovforslagets Kapitel III. skal udgaa. Det har glædet mig meget, at Udvalget i Vædringsforslag under Nr. 20 har stillet den saakaldte Marsvinsjagt, eller vel rettere Marsvinsfangst, uden for Lovens indskrænkende Bestemmelser. Denne Fangst drives jo nemlig i stor Ud-